

KAMMARRÄTTEN

RÄTTSFALL

Kostnader i samband med uppdrag såsom ordf. i taxeringsnämnd.

I sin år 1951 i Y kommun avlämnade självdeklaration hade en person — här kallad X — såvitt nu är ifråga, upptagit inkomst av div. bisysslor (arvoden) till cirka 4.000 kr, varav 2.750 kr* för uppdrag såsom ordf. i kommunens TN. Från inkomsten som TO yrkades avdrag för "skrivhjälp, kontorskostnader och representation" med 1.600 kr och med 200 kr för enahanda utgifter i samband med övriga bisysslor.

Förenämnda avdrag godkändes av TN.

Sedan deklarationen granskats å taxeringsavdelningen inom vederbörande länsstyrelse, framförde TI hos PN yrkande om ändring av X:s taxeringar, bl. a. betr. omförmälda avdrag.

X bestred ändringsyrkandet och åberopade därvid ett av ordf. i kommunalnämnden i Y avgivet intyg, däri vitsordades att kommunen icke haft någon lokal att ställa till TN:s förfogande för sammanträden samt att någon lokal ej heller stått att hyra för ändamålet, varför TO varit tvungen att i sitt hem upplåta lokal för TN:s sammanträden. Tillika hänvisade X till att det rum, varest de till TN inkomna deklara-

* Uppläsningsvis kan meddelas att antalet deklamationer, X haft att behandla, uppgått till cirka 2.000.

tionerna under taxeringsarbetet förvarats, ofta måst hållas låst och därför ägt ringa värde för X och hans familj.

TI erinrade om att avdrag i sådant fall, varom här vore fråga, borde medgivas för extra städning av för taxeringsarbete använda lokaler, slitage av möbler och dyl. Enligt TI:s uppfattning syntes avdrag i anledning av X:s bisysslor icke kunna medgivas med högre belopp än 1.000 kr.

Med bifall till TI:s hemställan nedsatte PN avdraget för intäkternas förvärvande till skäligen ansedda 1.000 kr.

X besvärade sig härefter hos KR under yrkande om att deklarationen i förevarande avseende måtte läggas till grund för hans taxering. Till stöd för yrkandet anförde X bl. a. följande. Av det för uppdraget som TO yrkade avdraget hänförde sig 598 kr till kostnader för skriv- och sorteringshjälp, rikssamtal samt skrivmateriel, 600 kr till beräknad ersättning för två rum jämte tambur i X:s bostad under den tid, taxeringsarbetet varat, 100 kr för underhåll av möbler samt 300 kr till ersättning för kaffe till nio ledamöter i TN vid 28 sammanträden. Då sammanträdena plägat pågå i ett sträck i 7 timmar, hade X ansett sig skyldig bjuda ledamöterna på kaffe. Om uppehåll skolat ske för middagsrast eller dyl., skulle nämligen antalet sammanträden ha ökat. — Slutligen

erinrade X därom, att avdrag icke yrkats för underhåll av kontorsmaskiner.

Över besvären infordrades förklaring från en av TN:s ledamöter, vilken för sin del tillstyrkte bifall till besvären. Denne yttrade därvid bl. a. följande. Det måste vara betungande att under så avsevärd tid, som här vore fallet, tillhandahålla lokaler i egen bostad. Det gällde därvid icke blott TN:s sammanträden. Ett betydande antal skattskyldiga hade haft ärenden till TO, dels för att avlämna deklarationer och infordrade uppgifter och dels för att besvara förfrågningar. Avdraget för trakteringen understeg sannolikt självkostnadspriset, varför allt arbete och besvär gjorts utan ersättning.

Däremot avstyrkte TI bifall under framhållande därav att de uppgivna representationsutgifterna icke torde utgöra nödvändig kostnad för intäktsförvärvet. Vidare anförde TI bl. a. följande. Det icke specificerade avdraget för kostnaderna för intäkternas förvärvande, i vad dessa avsåge övriga bisysslor, syntes vara beräknat till väl högt belopp. Enligt TI:s förmenande kunde nyssberörda avdrag skäligen upptagas till 60 kr samt avdraget för kontorsrum till 280 kr. Då dessa belopp, sammanlagda med ovannämnda kontanta utlägg å 598 kr, utgjorde 938 kr, hade X sålunda blivit väl tillgodosedd. Omförmälda för kontorsrum angivna värde å 280 kr borde vara avdragsgillt med hänsyn till att detta värde jämväl upptagits såsom tillkommande post å av X avlämnad jordbruksbilaga.

Genom utslag den 22 nov. 1955 fann KR ej skäl att göra ändring i X:s taxeringar.

Jfr RR utslag den 7 oktober 1955, enligt vilket en TO vid sin inkomsttaxering

1951 yrkat avdrag med 300 kr för bl. a. kontorsrum för taxeringsarbete under jan.—juli 1950; avdraget vägrades men i stället medgavs avdrag för vivre åt biträden samt elektr. ljus med tillhopa 70 kr.

Avdrag för inläggning av korkmattor.

Besvär av fanjunkaren W. angående inkomsttaxering år 1953. — TN vägrade W. ett med 220 kr. yrkat avdrag för kostnad för inläggning av korkmattor i kök och tambur i enfamiljsbyggnad, som uppförts år 1948. Hos PN framhöll W., att åtgärden hade vidtagits i rent underhållsyfte. Enligt intyg av husets byggmästare hade det på grund av läget på trävarumarknaden år 1948 varit omöjligt att anskaffa torrt golvträ, varför golven hade måst beläggas med golvträ, av granbräder, som icke varit helt torra. Till följd därav hade onormalt stora sprickor uppstått vid torkningen. W. hade haft att välja på att riva upp hela golvet och lägga om det eller också att lägga in korkmattor eller annan golvbeläggning. Korkmattorna hade helt naturligt ställt sig billigare. Även PN avslog yrkandet. Hos KR yttrade TI. Inläggningen av korkmattorna hade uppenbarligen föranletts av att golven från början icke varit lagda med torkat virke och att sprickor därför uppstått. Enär golven redan från början varit behäftade med fel, kunde åtgärd för att undanröja följderna av denna felaktighet icke anses som reparation. Genom utslag den 8/9 1955 medgav KR avdraget med hänsyn till i målet förekomna omständigheter.

Anm.: I RÅ 1953 not. 1491 ansågs kostnad för anskaffning av korkmattor avdragsgill, när det gällde ersättning av förslina dylika.